

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie ze skargi A.Z.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w W.

w sprawie V ACa .../17,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 lutego 2018 r.,

- 1. stwierdza przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w W. w sprawie V ACa .../17,**
- 2. przyznaje A.Z. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. kwotę 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych,**
- 3. oddala skargę w pozostałym zakresie,**
- 4. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. na rzecz A. Z. kwotę 457 (czterysta pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

A. Z.(skarżący) wniósł 19 grudnia 2017 r. skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Apelacyjny w W. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania drugoinstancyjnego, zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do podjęcia czynności zmierzających do jak

najszybszego rozpoznania sprawy, o zasądzenie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Sąd Apelacyjny kosztów procesowych w tym kosztów zastępstwa procesowego, przyznanie kwoty 20.000,00 zł tytułem odszkodowania za stwierdzoną przewlekłość oraz przeprowadzenie dowodu z akt sprawy zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w W. o sygn. V ACa .../17.

Skarżący w uzasadnieniu skargi podniósł, że apelacja została przez niego wniesiona 7 czerwca 2016 r. Od tej chwili do momentu wniesienia skargi kasacyjnej, tj. przez ponad 17 miesięcy, Sąd Apelacyjny nie podjął żadnej czynności, w tym przede wszystkim nie wyznaczył rozprawy.

Brak rozpoznania sprawy przez ponad 17 miesięcy doprowadził do powstania stanu niepewności oraz wzmożonego stresu i frustracji skarżącego. Dodatkowo przedłużający się czas rozpoznania sprawy negatywnie wpływa na sytuację finansową skarżącego i przyczynia się do powstania niepowetowanej szkody moralnej, związanej z konfliktem skarżącego z pozwaną W. Z., który negatywnie wpływa także na małoletnią córkę skarżącego i pozwanej.

W odpowiedzi na skargę na przewlekłość skarżącego Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wniósł o jej oddalenie.

Prezes Sądu Apelacyjnego w W. podniósł, że choć skarżący rzeczywiście wniósł apelację w czerwcu 2016 r., to jednocześnie złożył wniosek o zwolnienie go od opłat od apelacji. Po rozpoznaniu tego wniosku skarżący wniósł skargę na postanowienie referendarza sądowego, która została rozpoznana w sierpniu 2016 r. Akta sprawy wraz z apelacją wpłynęły do Sądu Apelacyjnego dopiero 11 października 2016 r. Następnie akta zwrócono Sądowi Okręgowemu w celu wyjaśnienia czy rozprawa z 29 września 2016 r. została zamknięta i w związku z tym rozważenia sprostowania protokołu rozprawy. Po przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu 16 stycznia 2017 r. do Sądu Okręgowego wpłynął wniosek o wyłączenie sędziego. Po rozpoznaniu wniosku akta sprawy ponownie wpłynęły do Sądu Apelacyjnego 21 kwietnia 2017 r. W dniu 4 stycznia 2018 r. wydano zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy na 28 lutego 2018 r.

Prezes Sądu Apelacyjnego podniósł, że czas oczekiwania na wyznaczenie rozprawy spowodowany jest zmianami organizacyjnymi prowadzonymi w wymiarze sprawiedliwości oraz brakami kadrowymi oraz ogromnym wpływem spraw i

koniecznością rozpoznawania ich zgodnie z kolejnością wpływu.

W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w przedmiotowej sprawie czas trwania postępowania odwoławczego należy liczyć od dnia ponownego przekazania akt, tj. od 21 kwietnia 2017 r., bez uwzględniania okresu, w którym w toku postępowania międzyinstancyjnego rozpoznawane były dwa wnioski.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga okazała się zasadna, ponieważ okres przewlekłości postępowania apelacyjnego liczy się od dnia wpływu należycie opłaconej i nieodrzuconej apelacji (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 września 2015 r., III SPP 19/15, LEX nr 2051081).

W postępowaniu, w którym skarga została wniesiona, akta sprawy ze zweryfikowaną od strony formalnej i prawidłowo opłaconą apelacją wpłynęły do Sądu drugiej instancji w dniu 11 października 2016 r. (tom VIII, k. 1587), natomiast termin rozprawy apelacyjnej wyznaczono dopiero zarządzeniem z 4 stycznia 2018 r. na dzień 28 lutego 2018 r. Jako okoliczności niewpływającej na stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki Sąd Najwyższy nie uwzględnił zwrotu akt sprawy do Sądu pierwszej instancji celem rozważania sprostowania protokołu rozprawy oraz konieczności rozpoznania przez ten Sąd wniosku skarżącego o wyłączenie sędziego, który wydał wyrok zaskarżony apelacją. Nie są to czynności składające się na tok postępowania międzyinstancyjnego. Potrzeba sprostowania protokołu rozprawy przez Sąd pierwszej instancji jak również potrzeba rozpoznania przez ten Sąd wniosku o wyłączenie sędziego, który wydał wyrok zaskarżony apelacją, nie uniemożliwiają wyznaczenia terminu rozprawy.

Mając na względzie wyznaczenie terminu rozprawy zarządzeniem z 4 stycznia 2018 r., należało oddalić wniosek skarżącego o wydanie Sądowi drugiej instancji zaleceń służących podjęciu czynności, zmierzających do jak najszybszego rozpoznania sprawy.

Zasądając na rzecz skarżącego kwotę 2.500 zł, Sąd Najwyższy uwzględnił, że zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), minimalna wysokość sumy pieniężnej jaką należy zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego wynosi 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość. Ponieważ postępowanie w niniejszej sprawie rozpoczęło się w lutym 2012 r., należało zasądzić kwotę 2.500 zł, to jest za każde z pięciu zakończonych lat postępowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy orzekł jak w sentencji.

kc